

- w związku z powyższym,
 - stwierdzenie nieważności:
 - decyzji Parlamentu, której data wydania nie jest znana, w sprawie odstąpienia od ogłoszonego przetargu z powodu, iż „oferty otrzymane w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu były nie do przyjęcia z punktu widzenia kryteriów udzielenia zamówienia, a w szczególności oferowanych cen, które są zbyt wysokie w stosunku do wartości podanej w ogłoszeniu o zamówieniu”, o której to decyzji poinformowano konsorcjum Direct Way pismem z dnia 3 września 2012 r.;
 - decyzji Parlamentu, której data wydania nie jest znana, w sprawie zastosowania procedury negocjacyjnej bez ogłoszenia w celu udzielenia zamówienia, o której konsorcjum Direct Way zostało poinformowane w drodze zaproszenia do udziału w procedurze, przekazanego mu w dniu 19 września 2012 r.;
 - decyzji Parlamentu, której data wydania nie jest znana, w sprawie udzielenia zamówienia innemu oferentowi, o której konsorcjum Direct Way zostało poinformowane e-mailem z dnia 21 grudnia 2012 r., z potwierdzeniem pismem z dnia 3 stycznia 2013 r.;
- wobec powyższego stwierdzenie nieważności umowy zawartej między przez Parlament z s.c.s. TMS Limousines;
- zasądzenie od Parlamentu na rzecz konsorcjum Direct Way tymczasowo kwoty 199 500 EUR rocznie tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 101 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, art. 127 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego⁽²⁾ oraz zasady równości, a także oczywistego błędu w ocenie, ponieważ Parlament udzielił zamówienia w trybie negocjacji ze cenę wyższą od ceny, którą skarżąca przedstawiła w ramach pierwotnego przetargu.
- 2) Zarzut drugi, tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia art. 127 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego oraz zasady równości, ponieważ Parlament dokonał istotnej zmiany pierwotnych warunków zamówienia i) poprzez udzielenie zamówienia za wyższą cenę, niż cena uznana za nie do przyjęcia w ramach

pierwotnego przetargu (część pierwsza zarzutu) oraz ii) poprzez obniżenie szacunkowej wielkości zamówienia w stosunku do wielkości ogłoszonej w pierwotnych warunkach zamówienia, co miało wpływ na ocenę ceny negocjowanych ofert (część druga zarzutu).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2013 r. — Eltek przeciwko OHIM (ELTEK)

(Sprawa T-139/13)

(2013/C 147/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eltek SpA (Casale Monferrato, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Florida i R. Florida)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eltec Elektronik AG (Mainz, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności notyfikowanej i otrzymanej w dniu 10 stycznia 2013 r. decyzji Izby Odwoławczej z dnia 7 stycznia 2013 r. (skorygowanej w dniu 22 stycznia 2013 r.) w sprawie R 511/2012-1, dotyczącej postępowania w przedmiocie sprzeciwu B 992 851 oraz zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 4 368 064, ponieważ spełnione są wszystkie warunki rejestracji znaku dla każdego z towarów;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów i przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ELTEK” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4 368 064

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki znak towarowy i międzynarodowa rejestracja „ELTEC” wskazująca kraje Beneluxu, Hiszpanię, Francję, Włochy, Austrię i Portugalię dla towarów i usług z klas 9, 37, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do pewnych towarów z klasy 9

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2013 r. — Scheepsbouw Nederland przeciwko Komisji

(Sprawa T-140/13)

(2013/C 147/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scheepsbouw Nederland (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Struckmann, adwokat, i G. Forwood, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie S.A. 34736 (Wcześniejsza amortyzacja określonych aktywów nabytych w drodze leasingu finansowego), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 13 grudnia 2012 r. (Dz.U. C 384, s. 2); oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi, że Komisja naruszyła art. 108 ust. 3 TFUE, a także art. 4 ust. 2 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

W tym względzie strona skarżąca utrzymuje, że zważywszy na okoliczności sprawy, jak również na niewystarczający i niekompletny charakter merytorycznej analizy przeprowadzonej przez Komisję w procedurze wstępnego badania, istnieją wystarczające dowody na to, że wystąpiły poważne trudności w ocenie zgłoszonego środka. Komisja nie mogła zatem zasadnie uznać, po przeprowadzeniu wstępnego badania, że badany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Komisja nie miała innego wyboru niż wszcząć formalną procedurę dochodzenia na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2013 r. — Ziegler Relocation przeciwko Komisji

(Sprawa T-150/13)

(2013/C 147/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ziegler Relocation SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J.F. Bellis, M. Favart i A. Bailleux, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej skargi ze sprawą T-539/12;
- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- uznanie, że doszło do powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej względem strony skarżącej;
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty stronie skarżącej kwoty 112 872,50 EUR w stosunku rocznym od dnia 11 marca 2008 r., wraz z odsetkami do dnia całkowitej spłaty;
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Szkoda, której naprawienia domaga się strona skarżąca od Unii Europejskiej ma postać utraconych korzyści i powstała, jak twierdzi strona skarżąca, po wydaniu decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 — *Międzynarodowe usługi przeprowadzkowe*, ze względu na fakt, że nie ustała praktyka urzędników Unii Europejskiej polegająca na żądaniu przedstawienia ofert osłonowych przy przeprowadzkach, których koszty podlegają zwrotowi na podstawie statutu urzędników Unii Europejskiej. Odmowa przychylnego ustosunkowywania